

Det forhold bliver der så på et tidspunkt sat fokus på, og efter at skatteministeren først har benægtet sagen – og det skal jeg fuldstændig undskylde ham, for han er selvfølgelig nødt til at støtte sig til de eksperter, han har i sit ministerium – bliver sagen alligevel så klar, at skatteministeren er nødt til at anmode kammeradvokaten om at komme med et notat og et responsum på sagen. Kammeradvokatens konklusion er fuldstændig soleklar: Administrationen af lovforslaget er i direkte modstrid med den lovgivning, der er vedtaget, og det foranlediger, at skatteministeren i fjor måtte udsende et nyt cirkulære, som sikrer, at der bliver administreret i overensstemmelse med lovgivningen.

Derefter går der nogle få måneder, og så fremsætter ministeren et lovforslag, som genindfører den hidtil ulovhjemlede retstilstand med kun denne ene begrundelse: Den ulovhjemlede retstilstand var den praksis, der eksisterede, da skatteministeren indtrådte i embedet, og så er man nødt til at opretholde den på grund af regeringens skattestop. Imidlertid siger kammeradvokaten fuldstændig klart i sit notat og sin beskrivelse, at den lovgivning, der blev lavet i sin tid, sikrer, at enhver kan få det fradrag, han skal have og er berettiget til, og derfor er der ikke noget grundlag for at lave en sådan indeksering.

Skatteministeren har i et samråd – jeg ved ikke, om jeg kan sige det på den måde – forsøgt at forklare baggrunden for forslaget, men det eneste svar, han havde, var, at han følte, at han ellers ville komme i strid med regeringens skattestop. Derfor vil jeg godt bede skatteministeren her i dag give Folketinget og offentligheden en klar begrundelse for, hvorfor han genindfører en regel, det aldrig har været Folketingets mening at indføre, og som på grund af en fejl har eksisteret i en kortere periode, men som efter både kammeradvokatens og alle andres vurdering betyder, at der indføres et fradrag for omkostninger, som ingen har haft eller har haft nogen grund til at have, og nogle derfor kommer til at betale en lavere skat, end det nogen sinde har været tiltænkt fra noget Folketingets side.

Hvis skatteministeren bliver siddende på sin stol – det kan han jo en gang imellem godt lide, når han føler, han har en skidt sag – må det være en tilståelse over for dette Folketing af, at han ikke har nogen ærlig begrundelse. Men hvis skatteministeren ikke vil sige noget, vil jeg gerne udfordre og opfordre ordførere fra regeringspartierne til at prøve at give en forklaring. Lad os

høre, hvad vi ikke hidtil har hørt, for det må da kunne begrundes, hvis man anmoder Folketinget om at vedtage lovforslag af denne karakter.

Kl. 11.10

Hvis der ikke er nogen, som går ind i debatten og giver os en forklaring på, hvad det er, man er i gang med, håber jeg, at jeg må have lov til at nære den tillid til Folketingets flertal, at alle de, der ikke har oplevet forløbet, siger: Der må vel være noget om det, den socialdemokratiske ordfører står og siger, og derfor stemmer vi for det ændringsforslag, som en enig opposition – der i øvrigt udgør et flertal i Folketingets Skatteudvalg, men desværre ikke her i Folketingssalen – har stillet. Vi har brug for, at nogle ejer tvivlens nådegave og stemmer sammen med os om et øjeblik, når ændringsforslaget kommer til afstemning.

Jeg glæder mig til at høre den forklaring, som ingen hidtil har ønsket eller været i stand til at give Folketinget. Hvis det er sådan, at der ikke kommer en sådan forklaring, kan vi konstatere, at al den bragesnak, som statsministeren, skatteministeren og andre ministre er kommet med om, at regeringens skattestop ikke forhindrer, at man lukker huller, er endog så grotesk, at hvis man skal overholde de selvbestaltede regler for regeringens skattestop, føler man sig nødsaget til at åbne et direkte skattehul. Jeg glæder mig til at høre skatteministerens replik.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst glæde mig over, at der er et flertal bag indstillingen om vedtagelse af dette lovforslag. Det er jo et ganske omfattende lovforslag, og jeg synes, det er et meget vigtigt lovforslag, og at vi har grund til at være glade for, at arbejdet med det nu nærmer sig sin afslutning.

Der er et, jeg vil tillade mig at bruge udtrykket lille, hjørne i lovforslaget, som optager hr. Ole Stavad ganske meget, og det forstår jeg godt. Jeg deltager gerne i beklagelsen over, at det overhovedet opstod, men lad os nu ikke diskutere det. Men det er en sag, der opstod helt tilbage i kølvandet af hr. Ole Stavads beslutning i sin tid.

Det administrationsgrundlag, som jeg overtog, var præcis det samme, som eksisterede, før jeg tiltrådte. Jeg videreførte dette administrationsgrundlag, men så blev der sået tvivl om det, og det førte til – som hr. Ole Stavad helt korrekt har beskrevet her fra talerstolen – at jeg gik til kammeradvokaten og spurgte: Er der lovhjem-